

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἐκδομένη ἐβδομαδιαία ἐφημερίς — Ὅργανον τῶν Θεσπρωτικῶν συμφερόντων

ΕΤΟΣ Θ'—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—Ἀριθ. φύλλου 302] 14

ΙΔΙΟΚΙΝΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ἡγουμένησα—Δευτέρα 25 Δεκεμβρίου 1950 Τιμὴ φύλλου δραχ. 1000

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Ἡ «Φάτνη» πού γεννήθηκε ὁ Χριστός ἦταν ἑνάς φτωχικός καὶ ἀκάθαρτος σταβλός. Ἐλάχιστοι τὸν ἤξεραν καὶ πολλοὶ ὄλγιοι τὸν ἐπιθυμοῦσαν.

Πολλὰ μικρά σπιτάκια καὶ ἄνθρωποι εἰς τὰ ὅποια γεννήθηκαν οἱ μεγαλοφυῆς καὶ οἱ τωτῆρες τῆς ἀνθρ. πότῃτος; πῆραν σιγά—σιγά δέξα καὶ ἐγέναν «λαϊκά» προσκυνητάτα. Μὰ χωρὶς ἄλλο κανένα ἀπὸ αὐτὰ καὶ κανένα ἀπὸ τὰ μέγαρα καὶ τὰ παλάτια τῶν ἀνθρ. ὧπων δὲν ἐγνώρισαν τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀγνότητα τοῦ Στάβλου τοῦ Βηθλεέμ. Δὲν εἶναι ὁ μὲς δυσκόλος ὁ ἐγίνετο στὸ Στάβλο πού γεννήθηκε ὁ Χριστός νὰ γίνῃ καὶ σὲ ὁ ποιαδήποτε ἀνθρώπινη ψυχὴ πού θὰ θελήσῃ νὰ γίνῃ «Φάτνη» καὶ νὰ αἰδοῦν τὴν «Ἐκείνην» τὴν θαύμα τῆς Βηθλεέμ ποῦ εἶναι νὰ ἐπαναληφθῇ σὲ κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ. Ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἀκάθαρτος θὰ γίνῃ καὶ θαυρ. θὰ ἀνανήψῃ, θὰ φωτισθῇ ἀπὸ τὴν ἀγία λάμψ. τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς.

Καὶ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη τὸ παράδειγμα αὐτὸ καὶ φαινομενικὰ δύσκολο πείραμα, πού μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός, ὁ Κύριός μας νὰ κάμωμε, ἔγινε ὡς τὴν ὥρᾳ τῆς ψυχῆς καὶ πέτυχε μὲ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Ἐδῶ, ἑνας τελώνης, ἐλεῖ μὴ πόσῃ παραπέσει ἑνας ληστής, καὶ ἄλλοι ἀρέτῃ τοι κακοὶ καὶ κακίστοις τῆμενοι πού δεκτὴσανε σὲ τὴν ψυχὴ τῶν τῶν Χριστῶν, μετανοήσανε καθαρῶς καὶ ἀπὸ τῆς λασπῆς καὶ τῆς ἀσπυλότητος τῆς ἀμαρτίας καὶ κατέκτησαν τὰ ἐκονοστάσια καὶ τὰς καρδίας μας καὶ περισσότερο, τὴν «Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ».

Ξερωμε πολὺ καλὰ τὴ ση μαρτίαν πού ἔχουν οἱ φτωχοὶ καὶ οἱ ψυχολογικοὶ (κληρονομικοὶ) νόμοι διὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀκόμη ἀναγνωρίζωμε τὴ δύναμιν πού ἔχουν οἱ κοινωνικὲς καὶ οἰκογενειακές συνθήκες εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὸ χαρακτὴρα καὶ εἰς τὴν τελειότητα τῆς ψυχῆς μας.

Μὰ παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Χριστός ἔχει πάντα νὰ προσθέσῃ κάτι τὸ ποῖδ' τελειοστὸν συνειδημένον ἀνθρώπινον τύπο. Μεγαλῶναι τοὺς μικροψυχούς, ἡμερώνει τοὺς ἀγρίους, φωτίζει τοὺς ἐκκοτισμένους, μαλακώνει τοὺς σκληροὺς, δυναμώνει τοὺς

ἀρρώστους, παρηγορεῖ τοὺς ἀπελπισμένους, ἐπουλῶναι πηγές, ἐνισχύει τοὺς κεκμηκότας στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, δημιουργεῖ ἡρώες, ἡρώας δὲς καὶ ἀναδεικνύει ἁγίους καὶ ὑπερανθρώπους μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον.

Ὁ τραγικός Νίτσε μὲ τὴ φιλοσοφική του σκέψιν ἐδημιούργησε ἕνα μυθ. ἀνθρ. ὥπινον τύπον τὸν «ὑπερανθρώπου». Μὰ ὁ Χριστός σὲ κάθε ἀνθρ. πού θὰ τὸν δεχθῇ καὶ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ δημιουργεῖ ἕνα πραγματικὸν «ὑπερανθρώπου» ἕνα «Θ. ἀνθρώπου», ὅπως λέγεται στὴ θρησκευτικὴ γλώσσα, πού δὲν προσβλέπει καὶ δὲν τὸν ἀποδίδει κανεὶς ψυχολογικὸς νόμος.

Ἀς τὸν καλῶμε νὰ ἡμερώσῃ τὰ ἄγρια ἐνστικτὰ μὲς πού καθημερινὰ ἐξάπτονται μὲ τὰ συμπεριφορὰ καὶ τοὺς ἐγωισμούς μας. Ἀς τὸν ζητήσωμε νὰ ἀναπαύσῃ τοὺς κουρασμένους λογισμούς μας καὶ νὰ γλυκάνῃ τὴν πικραμένην ἐλπίδα μας.

Οἱ ὀνίεις καὶ οἱ δυνατοὶ οἱ χαροῦνται καὶ οἱ χορταίνονται ἐκεῖνοι πού περιμένουν τὴ μεγάλη ἡμέρα τῆς Γεννήσεως γιὰ νὰ καλλοφάνει πλείοτε καὶ νὰ ἐπιδεικνύουν τὰ πλοῦτη τῶν καὶ τὰς ἀνέσεις τῶν ἰσως ὥρα πρὸς στιγμὴ νὰ μὴ Σὲ σκεπτονται Κύριε! Ὁ Σὲ σκεπτοῦν δὲ μὴς μὴ ἡμέρα καὶ μόνοι τοὺς θὰ ζητήσουν νὰ κατασκηνώσῃς εἰς τὴν καρδίαν τῶν. Δίχως ἰσάνα καὶ μακρὰν ἀπὸ τὴ χάριν σου τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ οὐτε καὶ αὕτη ἡ ἀψυχὴ ὅλη «ἀποστρέψαντες δὲ σου τὸ πρόσωπον ταραχθῇς οὐκ ἔστιν».

Ἐχου Κύριε εἰς τὴν «Φάτνην» τῆς ψυχῆς μας καὶ καθαρῶς τὴν. Καὶ μόνον τότε θὰ ἀκούσωμε τὴν φωνὴν τῶν Ἀγγέλων οὐοῦ «Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

N. K.

Ἐνισχύσατε ὅλοι τὸν Ἐρανο γιὰ τοὺς ἐνδόξους φρουρούς τῆς Πατρίδος μας.

—Πλούσιοι δότε ἀπὸ τὸ περίσυσμας καὶ οἱ φτωχοὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημα σας γιὰ τὴν φανέλα τοῦ Στρατιώτη μας.

—Σκεφθῆτε τοὺς στρατιώτες μας στὰ βουνὰ καὶ ἀνοικοφυῖστε τοὺς μὲ τὸν ἔρανο τῆς φανέλλας τοῦ Στρατιώτη.

ΤΑ ΑΡΠΑΓΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ (Ἀπὸ τὸ παιδομάζωμα)

Σὲ κόκκινα στρατόπεδα, ταπεινωμένα σὲ ἀλυσίδες τῆς ὕλης, καὶ στὴ σκλαβιά τῆς Ἑλληνόπουλας, βλαστήρια ἀρπαγμένα ἀπ' τῆς Πατρίδας καὶ τῆς μάνας σας τὴν ἀγκαλιά.

Δεν σὰς θερμεῖναι τῆς μητέρας σας τὸ χάδι τῆς φυλῆς δὲν σὰς φωτίζει ἡ βαρεὶά κληρονομιά ξένος ὁ Δάσκαλός σας πνίγει στὸ σκοτάδι τὴν φωτισμένην, κ' ἐνδοξὴν του ἐθνικὴν γενιά.

Ριζώνουν στὴς ψυχὰς τὸ δέντρο τῆς κακίας καὶ στὴν ὕλη τ' ἀθάνατο πνεῦμα σβένουν μ' ἀπὸ τὰ πέπλα τῆς λήθης τῆς ἱστορίας σπῖθας, ἀπ' τὴν στάχτη τῆς φυλῆς μας ἀνασταίνουν.

Γονιοί, γενιὰ, χωρὶς, βουνό, Πατρίδα στήνουν στὴ σκέψιν σας ἀγνὸν χορὸν παρθένων βράχος ὁ πόθος σας, θάλασσα ἡ ἐλπίδα τοῦ γυρισμοῦ, στὴ χώρα σας τῶν ἡμιθέων.

Καὶ κεῖ στὰ ξένα, στὴ μαύρην σας σκλαβιά σὰν γένει δ' ἡλιος στὸ βουνὸ τὴν ἀκρὴν κάποιον ἡλιοβασίλεμμα τὰ ἅγια σας χωρὶς θυμίσετε, κ' ἀπὸ τὰ μάτια σας ἀργοκύκλα

τὸ δάκρυ.

Καὶ σκάζουν μέρες, λαμπερὲς καὶ δειλινὰ γέρνουν θλιμμένα στὴς νυχτίδας τῆς σιωπῆς μὰ εἶναι ξένες ὁμορφίες, γιὰ καμμιὰ χαρὰ στὸν κόσμο οὐκ ἔχει τῆς πατρίδας τὴν πηγὴ.

Μόνον στὴν πατρίδα ἔχει δροσὰ τ' ἀγέρι καὶ ὁμορφίες ἡ θάλασσα, ἡ γῆ, οἱ οὐρανοὶ μόνον ἐκεῖ λάμπει ὁ ἥλιος, καὶ τ' ἀστέρη τῆς ἀγάπης, κ' ἀνοίξῃ ἡ παντοτεινὴ.

Δὲ φαίνεται Ἑλληνόπουλο τὸ γρήγορο καὶ τὸ χέρι πού ἀπ' τὴν σκλαβιά στὴν ὁμορφὴν πατρίδα νὰ σὲ φέρῃ μὰ πιστεύε στῆς Παναγίας τῆς δύναμιν, [στ' ἀλήθεια καὶ στὸν Ἑλλήνων τὴν ὁρμὴν πού βράζει μεσ' [στὰ στήθια.

Γιάννινα 1950 ΒΑΣ. Ι. ΚΡΑΨΙΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Ν. ΖΕΡΒΑΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στρατηγέ,

Ὁ ἐνθουσιασμός ὑπὸ ποίας συνθήκας εὐρέθητε εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Σουλίου, τὸν ἐνθουσιασμόν τὸν ὅποιον ἐξεδήλωσαν ὁ πληθυσμός καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὅποیان Σὲς περιέβαλεν. Εἰς τὸν πληθυσμόν αὐτὸν συγκαταλέγεται καὶ τὸ σύνολον τῶν Θεσπρωτῶν οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἀποφύγουν τὴν μὴ ἐν τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλβανιστῶν τῶν κατατρεγμένων κατέφυγον εἰς τὰς Ἱερὰς τῶν προγόνων μας χώμας τοῦ Σουλίου.

Ἡ μάχη τοῦ Ζωτιοῦ καὶ εἶναι μὲ ἀπόδειξιν, ἕνα τεκμήριον, μὲ ἐκδήλωσιν πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως τῶν Θεσπρωτῶν πρὸς τὰς Ἱερὰς καὶ τῆς ὁργανώσεως Ε. Α. Ε. Σ.

Τοῦτο εἶναι ἐλθὺς καὶ ἀναμφισβήτητος ὡς ἡ πορεία τοῦ ἡλίου καὶ ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς ἐνὸς τοῦ στενοῦ περιθώριον Σὲς ἐγκατέλειπεν, ἀνανέωνεν τὸ 1946 τὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ συνδυασμοῦ Ε. Κ. Ε. παρρηγιανέζων πρὸς τὴν ἀνεγνωρισμένην

πολιτικὴν ἱκανότητα καὶ στηρίζων τὸ μέλλον τῆς καθημερινῆς Θεσπρωτίας εἰς τὴν καὶ τοὺς συναργάτας σας.

Ἐκτοτε ὁλόκληρον χρόνον ἐπέρασαν. Ἡ Ἑλλὰς ἀνασυγκροτεῖται ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Θεσπρωτίαν. Ἐδῶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν ἡμπούσαμεν νὰ νοιώσωμεν οὔτε κρατικὴν σπορὴν γῆν ἀλλ' οὔτε καὶ πολέμικὸν ἐνδιαφέρον. Τελεία ἐγκατέλειψες καὶ συνέπειαν τοῦτου γενικὴ ἀπαθλίωσις.

Ἀπὸ Βιζήνου εἰσθε μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ἱπουργὸς Δημοσίων ἔργων. Γνωρίζετε τὴν κατάστασιν τῶν δρόμων τοῦ Νομοῦ μας; Ξεύρετε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποῖους διατρέχομεν ταχὺ δυνάμεν ὅχι χάριν ἀναψυχῆς ἀλλὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διαβιώσεως; Ἐπληροφορήθητε ὅτι ἡ συγκοινωνία καθημερινῶς διακοπτεται εἰς συνεπεία καταρροῆς ὡς ἐδάφους, εἰς συνεπεία τοῦ σαπλισμοῦ τῶν γεφυρῶν, διότι δοστωχὼς ἐδῶ ἀκόμα ἔχομεν ξύλινα γεφύρια, πρὸς τὴν τιμὴν τῶν καὶ ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς δὲν σὰς περιέβαλεν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του, Σὲς διετήρησεν καὶ Σὲς ἀνέδειξεν ἑνὶ ὅλῳ τὴν ἐκάρτα διὰ τὸ ὁδικὸν δικτυοῦν τὸ ὅποιον ἐμπέσει εἰς τὴν ἀρμόδιότητά τοῦ Ἱπουργοῦ Σας

Στρατηγέ, Ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς ἔστω καὶ τὴν ὑστάτην στιγμήν ἀναμένει τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος Σας διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀθλοστάσιον ὁδικοῦ δικτύου. Μὴν ἀναβάλλετε δι' αὐτίον διότι εἰς τὸν ἀτέρμονα τοῦ χρόνου κύκλου οἱ ἐλπίδες σβένουν καὶ μὴ τὸς καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀπορίας εἶναι ὁ ἐνταφιασμός τῶν Θεσπρωτῶν Ἀνθρώπων. Περὶ τοῦτου ἔχομεν παράδειγμα.

ΘΕΣΠΡΩΤ. ΒΗΜΑ

Τὸ ΘΕΣΠΡ. ΒΗΜΑ ἔρχεται εἰς τοὺς φίλους καὶ συνδρομητάς καὶ ἀπανταχοῦ Θεσπρωτοὺς καλὰ χριστουγεννα καὶ τὴν ἐκπληρωσὴν τοῦ διακαιότου ποθοῦ τῆς ἐπανόδου τῶν ἀπαχθέντων ἑλλήνων παιδῶν καὶ ὁμῶς

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗ ΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ Χάρις εἰη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ τεχθέντος ἐν Βηθλεέμ Θεοῦ Βρέφους.

Χαρμοσύνως καὶ πάλιν ἡχοῦσιν οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν καλοῦντες τοὺς Χριστιανούς ὅπως προσέλθωσιν, ἀποστῶμενοι τῶν γυφίων καὶ τῶν ἐφύλακτικῶν στιγμῶν τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἐνωτισθῶσιν τὴν Θεῖαν εἰρήνην εἰς τὰ ὅσα τῆς καρδίας τῶν.

Ἰσως εὐδέποτε ἄλλοτε ὁ πῶς σήμερον αἰσθάνεται ἡ ἀνθρωπότης τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης καὶ παραλήλως τὸν φόβον, τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπισμὸν πρὸς μίαν νέαν παγκόσμιον σύρραξιν. Πρόσφατον εἶναι τὸ πᾶρελθόν καὶ αἰμάσσουσαι αἱ πληγαὶ τοῦ τελευταίου πολέμου. Σωρὺς ἐρείπων ἐκληρονόμησεν ὁ πῶς τῶς νικηταὶς δῶκα καὶ τοῖς ἡττημένοις. Διατρέχοντες τὴν Ἑυρασίαν ἀνὰ στιγμὴν θέλωμεν διαπιστώσει βαρυαλγούντες τὰ τρομακτικὰ κατὰ λείπα τῶν ὀλισθηρῶν τοῦτων συρράξεων εἰς ἃς

ᾤδήγησαν τοὺς Λαούς ἐν Κυβερνώσας μεγαλοπρεπὲς παράφρονες.

Πόλεις ἀκμάζουσιν, πόλεις σεμνυόμεναι διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἐπιστήτου, σήμερον μετεβλήθησαν εἰς ἰέας πεμπήσας. Ἐ. γὰρ παραγωγικὰ ἐπιβύροντα ἄλλοτε τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκστασιν τοῦ ἀνθρώπου ὅλημερον κείναι χαμαὶ εἰσὶν ἐστιγματίζοντὰ τὸ ἀνακόλυσον ἡμῶν καὶ τὴν βαρβαρότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Λιμῶνες τέως εὐαχθεῖς καὶ πολυκαρποὶ μετετρέψαν νῦν εἰς τεύχεα καὶ τέλματα ἐγκυμονούντα ὡς πλείστους κινδύνους, ἀμὰ δὲ ἀποστρέψαντὰ τὸν ἀνθρώπον τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς. Γέφυραι πολυτοχοὶ συναγωγόμεναι καὶ αὐταὶ τὰ ἄρα βουρρήματα τέχνης ἀνεντιτάχθησαν ἡμῶν πλὴν οὐ νὰ στηθῶσι ἐκ νέου. Μουσικὰ τέχνη, μνημεῖα γραπτὰ διακηρύσσοντα τὸν πολιτισμὸν τῶν παρελθόντων αἰώνων τῶν ἀπετεφρόθησαν, γενόμενα παρανάλα

μα τοῦ πόρος.

Ἀλλὰ τὸ πλέον θλίβειν εἰς ὅλων καὶ τὴν ὅποια ἰσως πρῶτον θὰ ὀφείλωμεν νὰ προτάξωμεν εἶναι τὰ ἔθνη καὶ ἐρείπια ἅπαντα ἐπεσούσιν ὁ ἀπαισίας μνήμης πόλεμος. Ἐκκλησίαι ἡθῶν, περιφρόνησις τῶν ἡθῶν ἀξιών, λατρεία τῆς ὕλης, ἐξευτελισμός τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος παρὰ νόμοις δόξων, ἐσφαλμέναι ἀξιολογήσεις τῶν ἐπιτεπτεῶν καὶ οἱ ἕτεροι θὰ ἐλεγύνοντο.

Τὰ ἀνωτέω ὅμως ὡς εἰκὸς δὲν ἐφροντίζον τὴν ταλαιπωρίαν ἀνθρωπότητα. Καὶ ἰδοὺ καὶ πάλιν μαύρα καὶ ἀπειλητικὰ ὁρῶν καὶ διογκούμενα συνοδοῦνται τὰ νέφη τοῦ πολέμου ἀπειλοῦντα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν τὴν ἐξαφάνισίν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐκχέρωσιν τῆς ἀψύχου μαζῆς.

Ἀλλὰ πού βαινόμεν Χριστιανοί μου; Τίνα ἐπιπορευόμεθα ὁδὸν καὶ φευξόμεθα τῆς ἐπαιλουμένης ἡμῶς μοιραίας συγκρούσεως τῶν δύο ὑπεναντίων (Συνέχεια εἰς τὴν 2ᾴ σελίδα)

